

МОЯ КРАЇНА – УКРАЇНА

Державні символи України

Державний Герб України (тризуб) — це символ, який презентує нашу країну як суверенну незалежну державу; офіційна емблема, яка зображена на офіційних документах, печатках, грошових знаках.

Державний Прапор України — прямокутне полотнище із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього та жовтого кольорів. Вони символізують чисте небо (синій колір) і пшеничну ниву (жовтий колір).

Державний Гімн України — це один з найголовніших державних символів. Офіційно текст гімну був затверджений 6 березня 2003 року. Наразі це перший куплет із приспівом пісні поета Павла Чубинського «Ще не вмерла України і слава, і воля», музику до якої написав композитор Михайло Вербицький.

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Українська мова як державний символ України

Українська мова — державний символ України. Вона є національною мовою українського народу, державною мовою України. Це одна з найбагатших і найрозвиненіших мов світу, яка формувалася й удосконалювалася впродовж віків зусиллями багатьох поколінь. Мовознавці стверджують, що вона містить понад 200 тисяч слів. Українською мовою створені невмирущі скарби усної народної творчості, написані художні твори світового рівня, викладені результати наукових пошуків у численних галузях людського пізнання.

Українська мова об'єднує попередні покоління й наших сучасників у велику родину — український народ. Тому вона є рідною для кожного українця. Це одна з найпоширеніших мов світу — нею спілкуються понад 45 мільйонів осіб. Крім України, українською говорять у Білорусі, Молдові, Польщі, Росії, Румунії, Словаччині, Казахстані, Аргентині, Бразилії, Великій Британії, США та інших країнах, де мешкають українці.

МОВА Й МОВЛЕННЯ

Мова — головний засіб людського спілкування, пізнання світу, обміну думками й передання досвіду від покоління до покоління. Вважають, що праця й мова сформували саму людину, допомогли нашим предкам створити людське суспільство. Без мови людина не змогла б ні думати, ні творити.

Усне й писемне мовлення

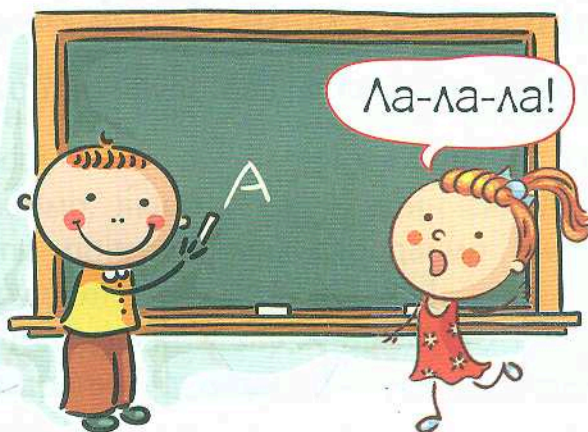
Тривалий час людський досвід і знання передавалися з уст в уста, тому мова існувала лише в **усній формі**. Порівняно недавно люди винайшли **письмо**, щоб зберігати відомості в просторі та часі. Зараз, говорячи про використання мови людьми, розрізняють **усне мовлення** (говоріння) і **писемне мовлення** (письмо).

Писемне мовлення називають також власне **мовою**. Основними одиницями мови вважають букви (звуки), слова, словосполучення, речення, тексти.

ЗВУКИ Й БУКВИ

Спілкуючись, ми користуємося певними звуками, з яких складаємо слова. Це **звуки мовлення**. На письмі звуки мовлення позначають певними **буквами (літерами)**.

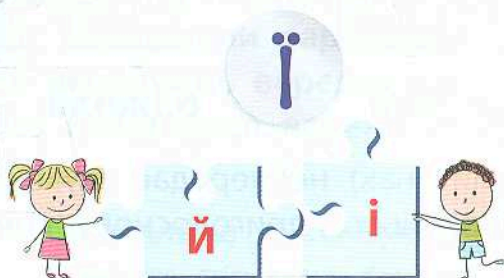

**Букви бачимо
й пишемо**

**Звуки вимовляємо
й чуємо**

У більшості випадків в українській мові одному звукові відповідає одна буква, однак так буває не завжди.

Є букви, що позначають кілька звуків. Наприклад, літера **ї** передає сполуку звуків [й] та [і]:

їжа — [йі]жа